

И напразно да не вѣне
Той рѣши да са ожени.

(Ето че доро царѣтъ
Търсятъ дружка за растуха
Отъ злинытъ
Отъ бѣдытъ
Що вървятъ изъ рода въ родъ,
Мъчатъ нашия животъ.

И ты, момне, ты ела,
Плѣтници въ едни кола,
Да дѣлваме на едно
Сичко що е въ този нѣтъ
На живота зло добро;
Ты послушай моя гласъ
Ето ма готовъ съмъ азъ!)

В.

Ето бѣла гълъбница,
На божественна Венера
Красната свещенна птица,
Премѣнена
И сгодена
На престола са въскача,
Окол' младата чета
Орлякъ отъ Амуры скача.

(Какъ за теб' Лезвійке мила
Азъ да немамъ слава сила?
О, злати мои надѣжды!
Вънъ отъ сѣко зло прежеде
За паровице ми дайте
На Лезвійката сърцето!)

На крылатытъ Амуры
Беше радостъ гольма,
Но ти скоро пакъ повѣнхъ
Като щомъ заколь са тури;